

шикарни обуша, грижило се е за шикарната обстановка на войницитѣ въ казармата и пр. Офицеритѣ не сѫ познавали своите войници, а тѣзи послѣднитѣ — своето началство. Вземете за примѣръ 14-а дивизия, продължи убѣдително Соллогубъ. Въспитани въ строгата суворовска школа, войницитѣ отъ казаната дивизия прѣнасятъ всичкитѣ незгоди на шипченската позиция, защото частите на тая дивизия въ мирно време твърдѣ често сѫ биле изваждани въ полето, гдѣто сѫ прѣкарвали по нѣколко дена въ суворовски походи и въ време на тѣзи походи, бивуаци и нощувки, нагледно се е показвало и рассказвало на войницитѣ всичко прѣминато въ казармитѣ; за туй, повтарямъ, войницитѣ отъ 14-а драгомировска дивизия не болѣятъ, а сѫ бодри, здрави и весели.

Истина, не е виновато само висшето началство, се обади другия офицеръ отъ 24-а дивизия, който до сега мълчеше. Трѣба да бѫдемъ справедливи и да не сваляме кривитѣ дъбра на чуждъ грѣбъ. Нима нашето висше началство не прави нужднитѣ распореждания? Нима въ приказитѣ по дивизията и полковетѣ не се издаватъ цѣли инструкции и наставления? Вземете кой и да е приказъ по дивизията и полковетѣ и вий ще се убѣдите въ това. Но испълняватъ ли се тѣзи прикази? Да, виновато е висшето началство, но за това, че то не слѣди за испълнението на неговитѣ заповѣди, и че не наказва неиспълнившите ги. Виновато е и още за това, че то влѣзва и въ подробноти, съ което стѣснява подчиненитѣ си. Вземете за примѣръ 14-а дивизия. Тамъ приказитѣ сѫ кратки и ясни и началството ги прилага „не мудрствуя лукаво“, но точно. Но това началство е било приучено още въ казармитѣ бащински да се грижи за благосъстоянието и здравието на своите подчинени. Войницитѣ отъ 14-а дивизия никога не лѣгатъ да спятъ гладни и мокри, па и съня имъ е заешки. Щомъ почувствуватъ студъ, ставатъ; ако има огънъ огрѣватъ се, ако ли нѣма стоплюватъ се съ усилено движение и подиръ пакъ лѣгатъ. Тамъ войницитѣ по команда и обязательно ходятъ за дъбра. Смѣнившите се отъ служба войници намиратъ накладени огньове, на които си изсушаватъ дрѣхитѣ, стоплюватъ храната, наяджатъ се и подиръ това вече лѣгатъ да спятъ. А нашитѣ? Нашитѣ щомъ се смѣнятъ, нагълтатъ се съ замрѣзнало ястие, лѣгатъ съ мокри дрѣхи и ставатъ отъ сънъ съ замрѣзали крака и ръцѣ, а нѣкои и съвсѣмъ не ставатъ.